

A balatoni kecskeköröm meséje

Valaha a Balaton helyén nagy völgy állt. Óriások laktak a környező dombokon és itt legeltették a kecskéiket. Az ország kegyetlen királya hírére vette, hogy milyen szép kecskéi vannak az óriásoknak. Megirigyelte őket. Üzenetet küldött a szegény óriásoknak, hogy hamarosan vendégségbe érkezik hozzájuk. Örültek az óriások.

- Milyen nagyúr látogat meg minket! Vajon mit kíván tőlünk? – tanakodtak.

A király hat lovas hintón érkezett. Aranyos, bársonyos ruhájába alig fért a kövérségtől. Gőgösen végignézett a mezítlábas óriásokon és így szólt:

- Az a királyi óhajom, hogy vágjátok le a kecskéiteket és készítsetek belőle nekem vacsorát.

Megijedtek az óriások. Szerették a kecskéiket. Nem akarták bántani őket. Próbálták kérlelni a királyt, hogy kérjen mást, de ő nem engedett. Ragaszkodott a kecskevacsorához.

Közeledett az este. A sok óriás együtt sírt, szomorkodott a völgyben a kecskék mellett, de nem tudták bántani őket. Ekkor hirtelen ragyogó fény vette körül őket. Egy szépséges tündér libbent melléjük. Nem szólt semmit, csak varázspálcájával rásuhintott a kecskékre és az óriások könnyeire. A könnyekből tó lett. A kecskékből pedig kagylók. Épp olyan kettősök, mint a kecskék körmei. Így mentette meg a tündér a kecskéket a pusztulástól. A balatoni kagylók ezért olyanok, mint a kecskekörömök.

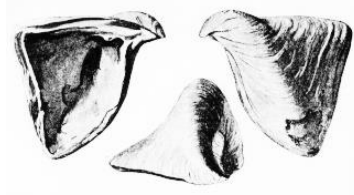
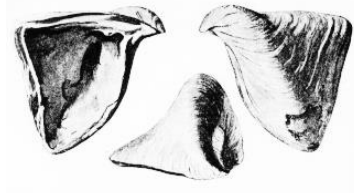
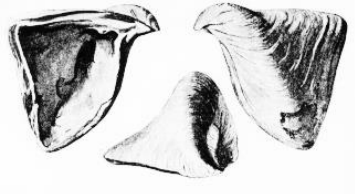
Forrás: <http://mezesmesek.blogger.hu/2013/08/05/balatoni-kecskekorom-meseje>

Hátterek

Karakterek és kellékek

A balatoni kecskeköröm meséje

Szereplők:

Narrátor

Király

Óriás

Óriás

Tündér

NARRÁTOR:

A balatoni kecskeköröm meséje:

Réges-régen a Balaton helyén egy nagy völgy volt. A dombokon óriások laktak a kecskéikkel. Az ország királya nagyon gonosz volt. Hallotta, hogy az óriások kecskéi szépek. Írt egy levelet az óriásoknak.

KIRÁLY (levelet ír):

- Kedves Óriások! Szeretnék elmenni hozzátok vendégségbe.

ÓRIÁSOK (levelet olvasnak, majd):

- Jajj, de jó jön a király vendégségbe!! Vajon, mit szeretne?

NARRÁTOR:

A király hat lovas hintón érkezett. Gyönyörű ruhát viselt és nagyon kövér volt. A szegény óriásoknak csúnya ruhájuk volt és volt, akinek nem volt cipő sem a lábán. Mezítláb volt.

KIRÁLY:

- Azt akarom, hogy készítsetek a kecskékből nekem vacsorát.

NARRÁTOR:

Az óriások megijedtek, nem akarták bántani a kecskéket. Kérték a királyt, hogy ne egye meg a kecskéket. De a király nem engedett.

ÓRIÁSOK:

- Kérünk téged, ne edd meg a kecskéinket!

KIRÁLY:

- Azt mondtam, hogy készítsetek a kecskékből vacsorát!

NARRÁTOR:

Közeledett az este. Az óriások sírtak. Nagyon szomorúak voltak a kecskék miatt. Ekkor hirtelen ragyogó fényt láttak. Egy szép tündér jelent meg előttük.

TÜNDÉR:

- Mi a baj óriások?

ÓRIÁSOK:

- A király meg akarja enni a kecskéinket, de mi nagyon szeretjük őket.

TÜNDÉR:

- Ne féljetek óriások, én majd segítek nektek.

NARRÁTOR:

A tündér a varázspálcájával rámutatott a kecskékre, aztán az óriások könnyeire. A könnyekből egy nagy tó lett, a kecskékből pedig kagylók. A kagylók úgy néztek ki, mint a kecskék lábán a köröm.

[a gyerekek eljátsszák, hogy a kecskék kagylókká válnak és megjelenik a Balaton]

NARRÁTOR:

Így mentette meg a tündér a kecskéket és így lett a Balaton.

VÉGE!